

[Birgitte Husmark]

for en virksomhed fastsættes på grundlag af en årligt udarbejdet kontrolaktivitetsplan. Det lyder jo også helt fint.

Men så kommer det slemme, nemlig at sundhedsministeren alligevel skal bemyndiges til at fastsætte et maksimum for størrelsen af det gebyr, der kan opkræves af virksomheder inden for de enkelte virksomhedskategorier. Det slemme i det er bl.a., at man stadig væk opererer med en lang række forskellige virksomhedskategorier – det vil jo så afsløres, hvor mange forskellige det bliver.

Videre står der, at det er hensigten at fastsætte maksimumsgebyret sådan, at det højst kan overstige det gebyr, der betales i dag, med 30 pct. Det kan godt være, at der er nogle firmaer, der er lidt uforstående og modvillige over for det.

Der står videre, at der dog kan opkræves et ekstra gebyr, hvis forholdene i en virksomhed nødvendiggør kontrol ud over det i kontrolaktivitetsplanen forudsatte. Maksimumsgrænsen kan således overskrides i tilfælde af uregelmæssigheder. Der kan ligeledes ske overskridelse af maksimumsgrænsen i tilfælde af særlig belastende kontrol osv. Hvordan skal de stakkels kommunale myndigheder – for ikke at tale om levnedsmiddelkontrollerne, hvis de kommunale myndigheder er så venlige at overlade dem udmøntningen af disse gebyrfastsættelser – komme overens med de virksomheder, der skal kontrolleres med hensyn til, om man nu overholder kontrolaktivitetsplanen, hvorfor den i givet fald overskrides, og hvad der er en særlig belastende kontrol? Jeg tror, det bliver svært.

Der er enkelte fornuftige ting i forslaget. Bl.a. lægges der op til, at virksomhederne selv skal kunne udføre en del af kontrollen. Det synes vi sådan set er udmærket. Det, der er problemet, er, at det kræver et vældig godt samspil imellem de kontrollerende myndigheder og virksomhederne. Hvis det gode samspil i en god og samarbejdsvenlig ånd er til stede, kan det fungere, men jeg tror desværre, at det, at man har gebyrerne som sort makker i dette her foretagende, vil gøre det vældig vanskeligt.

Det er også i sig selv ganske fornuftigt, at man vil indføre et økonomistyringsystem, men det ville jo være fornuftigt også uden gebyrer. Det ville i sig selv være overordentlig fornuftigt, og jeg fatter ikke, hvorfor det skal kræve lovgivning.

Til sidst en lille smule om høringssvarene. I lovforslaget står der: »Høring«, og så står der ikke ret meget mere, men just nu er høringssvaret fra Kommunernes Landsforening landet i vore bokse, og jeg tror, jeg kan nå at citere to afsnit derfra. Kommunernes Landsforening skriver bl.a., at Landsforeningen må konstatere, at den egentlige årsag til lovændringen er behovet for ændring af det nuværende gebyrsystem, som Landsforeningen advarede imod ved dets indførelse. Den relativt beskedne indtægt set i relation til bureaukratiet ved opkrævningen sætter spørgsmålstegn ved, om brugerbetaling er besværet værd, men Landsforeningen har accepteret at forhandle med Sundhedsministeriet om et nyt gebyrsystem ud fra den forudsætning, at der tilsyneladende er et bredt politisk ønske om brugerbetaling på levnedsmiddelområdet.

Dette her er altså ikke kommunernes ønske, det er der ikke nogen der skal få Folketinget til at tro, men de er stillet over for den kendsgerning, at sådan ligger landet, og derfor vil de selvfølgelig gerne være med til at gøre skaden mindst mulig.

Jeg kan sige på SF's vegne, at det er vores hensigt at fremsætte lovforslag om, at gebyrerne på levnedsmiddelområdet fjernes.

Køpke Christensen (FP):

Vi har jo i lang tid her i dette Ting kritiseret den tidligere regering stærkt på netop dette her område med gebyrordningen for levnedsmiddelkontrollen, og det skal da ikke være nogen hemmelighed, at vi synes, det er på høje tid, at vi får det afklaret, kommer videre og får sagen afsluttet.

Vi ser stort set positivt på det foreliggende forslag, netop fordi Fremskridtspartiet jo ofte har ønsket, at man skulle komme så tæt på de faktiske omkostninger som overhovedet muligt, hvis der skulle være brugerbetaling, så det blev en reel – jeg understreger: en reel – brugerbetaling. Vi mener, at dette forslag lægger op til, at vi nu kan komme så tæt på, som det p.t. er muligt i dette Ting.

Jeg vil dog også gøre nogle kritiske bemærkninger. Det ville være synd for den nye sundhedsminister, om det sådan skulle gå glat igennem; det tror jeg heller ikke at sundhedsministeren regner med. Hotel- og Restaurationsbranchen og Fritidserhvervenes Arbejdsgiver-